wist je al?

… dat moeders zowel in Vlaamse Gebarentaal als in het Nederlands hun taal aanpassen aan hun baby?

De mama van mijn horend vriendje gebruikt heel veel intonatie. Ze praat ook met een hoge stem. Mijn vriendje vindt dit leuk en heeft dan veel aandacht voor zijn mama. Dat heeft hij ook als zijn mama dicht bij zijn gezicht komt praten en meer positieve gezichtsuitdrukkingen gebruikt dan anders. Dat doet mijn mama ook! Normaal gezien zijn gezichtsuitdrukkingen een deel van de grammatica van de Vlaamse Gebarentaal, maar als ze tegen mij gebaart, gebruikt ze meer positieve gezichtsuitdrukkingen dan tegen mijn papa.

Zowel de mama van mijn vriendje als mijn mama herhalen veel, zodat we veel kansen krijgen om de boodschap te begrijpen en te linken aan het gevoel, het voorwerp of de persoon waarover ze het hebben. Mijn vriendje zijn mama vangt zijn aandacht door te spreken en geluid te maken. Mijn mama zoekt eerst oogcontact met mij vooraleer ze begint te communiceren. In mijn eerste levensjaar wacht ze talloze keren geduldig tot ik naar haar kijk vooraleer ze me een gebaar toont. Daarna wijst ze naar wat of wie ze net gebaarde en dan maakt ze nog eens het gebaar. Ze maakt ook gebaren dicht bij mij of bij het voorwerp waarover ze gebaart of soms zelfs op mijn lichaam.

Net zoals de mama van mijn vriendje soms een soort kindertaal gebruikt (bijv. tsjoek tjsoek in plaats van trein), gebruikt mijn mama dus een soort kindergebarentaal. Ze gebruikt ook haar vingers om mijn blik met een onzichtbare koord te trekken naar datgene waarover ze me iets wil vertellen. Dit alles samen noemen ze wel eens '**visuele communicatiestrategieën**'.

mijn baby is doof

Informatie voor ouders van dove en slechthorende kinderen.

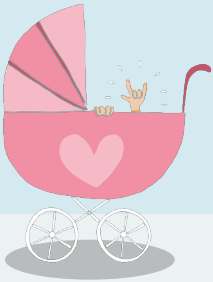

Loots , G. & Devisé, I. (2003) The use of visual-tactile communication strategies by deaf and hearing fathers and mothers of deaf infants. *Journal of Deaf studies and Deaf Education*, 8, pp; 31-42.
http://people.cs.vt.edu/~wangr06/touch%20review%20origanization/LooD03.pdf

Deze tekst is deels ook gebaseerd op een persoonlijk gesprek tussen de medewerkers van het participatieproject en prof. Jim Kyle van het *Centre for Deaf Studies* aan de University of Bristol, Engeland. Hij deed jarenlang onderzoek naar hoe dove kinderen van dove moeders gebarentaal ontwikkelen en startte naar aanleiding hiervan projecten op waarbij dove volwassenen bij horende ouders aan huis gingen om hen op weg te helpen bij het gebruik van gebarentaal met hun doof kind. http://www.ucl.ac.uk/dcal/team/associatesadmin/JimKyle

Interesse om een basis gebaren te leren uit de leefwereld van baby's en peuters en visueel te leren denken en communiceren? Neem dan een kijkje op **www.mijnbabyisdoof.be** en klik door naar Cursus Leren Visueel Communiceren.

Interesse om een dove VGT- en ervaringsdeskundige aan huis te laten komen? We bouwen deze praktijk momenteel uit via een project. Informeer via **info@mijnbabyisdoof.be** naar de stand van zaken.

Het participatieproject een samenwerkingsinitiatief tussen Fevlado, 't Signaal, VUB en UGent
gesponsord door de Vlaamse overheid, de Koning Boudewijnstichting en NVSG-Rotary

FEVLADO · 't Signaal vzw · Vrije Universiteit Brussel · Universiteit Gent · Vlaanderen verbeelding werkt · ANAH NVSG · Koning Boudewijnstichting – Samen werken aan een betere samenleving